

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4988 van 14 december 2007
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Iraakse nationaliteit, op 18 oktober 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 oktober 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 november 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE KEUKELAERE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1 Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

"U, verklarende Iraaks staatsburger van Koerdische origine te zijn vroeg een eerste keer asiel op 19 januari 2005. Op 22 juni 2006 nam de Commissaris-generaal inzake deze eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van erkenning van het statuut van vluchteling op basis van bedrieglijke asielverklaringen. U diende daarop een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat door de Raad op 28 februari 2007 onontvankelijk werd verklaard. U diende vervolgens bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 22 augustus 2007 een tweede asielaanvraag in. U haalt aan dat u nog steeds dezelfde problemen kende als voordien en legt ter staving voor uw identiteit en afkomst uit Kirkuk uw originele identiteitskaart (IK) en uw nationaliteitsbewijs (NBW) voor."

2 De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Met betrekking tot uw eerste asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat deze door de Commissaris-generaal op 22 juni 2006 werd afgesloten met een beslissing tot weigering van erkenning van het statuut van vluchteling. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw afkomst uit Kirkuk in Centraal-Irak, noch aan uw asielrelaas dat hiermee immers rechtstreeks in verband stond. Uw beroep

tegen de beslissing van de Commissaris-generaal bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd door de Raad onontvankelijk verklaard.

De elementen die u aanhaalt ter staving van uw tweede asielaanvraag volstaan niet om een ander licht te werpen op de appreciatie van uw asielaanvraag. Om uw afkomst uit Kirkuk te staven legt u een aantal identiteitsdocumenten voor. U verklaarde dat de door u neerlegde IK en NBW effectief de IK en NBW zijn die u in Irak had. U stelt eveneens dat dit de enige IK en NBW zijn die u heeft en dat u de voorgelegde documenten zelf bent gaan halen toen u destijds nog in Irak verbleef. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (blauwe farde, stuk 1 en stuk 2), blijkt echter dat de door u neergelegde identiteitskaart evenals het door u neergelegde nationaliteitsbewijs een volledige namaak betreft. Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten heeft u getracht doelbewust de Belgische asielinstanties te misleiden en heeft u op substantiële wijze de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Kirkuk in Centraal-Irak ondergraven. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat zich volgens uw verklaringen zich in Kirkuk zou afspelen.

Uit wat voorafgaat kan er gezien het bedrieglijke karakter van uw verklaringen dan ook niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (identiteitskaart, nationaliteitsbewijs) wijzigen gezien hun manifest vals karakter, hetgeen voorafgaat niet. (...)”

3.1 Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker verklaart dat hij een tweede asielprocedure opstartte omdat er nieuwe elementen opdoken die zijn afkomst uit Kirkuk bewijzen. Hij betoogt dat zijn originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, die hij al meer dan tien jaar in zijn bezit heeft, ten onrechte als vals werden beschouwd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (verder: CGVS) en het CGVS nagelaten heeft te deze afdoende te motiveren of de nodige bewijzen voor te leggen. Verzoeker voert tevens elementen aan ter weerlegging van de eerste weigeringsbeslissing van het CGVS en argumenteert dat er communicatieproblemen zouden zijn geweest door de varianten binnen het Sorani.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1,A (2) van de Conventie van Genève en artikel 48/3, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980. Hij stelt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft wegens zijn persoonlijke politieke overtuiging.

In een derde middel en vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker werpt op dat in Irak een burgeroorlog woedt en Kirkuk in het bijzonder gebukt gaat onder etnische spanningen.

3.2 Verweerder werpt op dat, na het onderzoek van de door verzoeker voorgelegde identiteitsbewijzen, vastgesteld werd dat deze documenten vervalst zijn. Bij toepassing van het “*fraus omnia corrumpit*”-beginsel dient aldus te worden vastgesteld dat de vordering onontvankelijk is bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

3.3 De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (R.v.St., nr. 133.153, 25 juni 2004).

In casu brengt verzoeker, ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag, een identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bij waarmee hij zijn afkomst uit Kirkuk tracht aan te

tonen. In tegenstelling tot verzoekers bewering werd er door het CGVS een grondig onderzoek van de voorgelegde documenten uitgevoerd. Uit dit onderzoek blijkt dat (i) de identiteitskaart een kleurenkopie is van een Iraakse identiteitskaart (ii) het nationaliteitsbewijs een laserkopie is van een Iraaks nationaliteitsbewijs (administratief dossier, stuk 15, "Landeninformatie), op basis waarvan verweerder terecht kon besluiten dat het niet-authentieke documenten betreft. Dit klemde des te meer daar verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij (i) zijn Iraaks nationaliteitsbewijs heeft moeten afgeven in ruil voor voedsel en niet meer terugkreeg (ii) nooit een identiteitskaart heeft gehad (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 15, nr. 20) terwijl hij in het verzoekschrift verklaart deze documenten al tien jaar in zijn bezit te hebben.

Verzoekers afkomst uit Kirkuk werd bij beslissing van het CGVS van 21 juni 2006 als niet aannemelijk beoordeeld. De door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen niet, gelet op het voormelde omtrent het niet-authentieke karakter ervan, hieraan afbreuk te doen.

Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van het CGVS kan instellen bij de Raad wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die van de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar de interpretatie die bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang, opdat de vordering ontvankelijk zou zijn, persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (zie o.a. R.v.St., nr. 169.116, 20 maart 2007; R.v.St., nr. 148.037, 4 augustus 2005; R.v.St., nr. 139.086, 12 januari 2005). Volgens het algemeen rechtsbeginsel "*Fraus omnia corrumpit*" (R.v.St., nr. 168.515, 5 maart 2007; R.v.St., nr. 116.620, 28 februari 2003; R.v.St., nr. 99.520, 5 oktober 2001; R.v.St., nr. 98.827, 12 september 2001), dat de openbare orde raakt, wordt het wettig karakter van het belang aangetast wanneer verzoeker de Belgische asielinstanties op intentionele wijze misleidt om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen.

Verzoeker tracht de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden door het voorleggen van vervalste documenten om ten tweeden male zijn beweerde afkomst uit Kirkuk aan te tonen, in acht genomen dat reeds bij de behandeling van zijn eerste asielaanvraag vastgesteld werd dat hij niet aannemelijk maakte van Kirkuk afkomstig te zijn. Hieruit volgt dat het beroep onontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 december 2007 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.